

"Don't be threatened by people smarter than you" - Howard Schultz

คุณเคยเป็นแบบนี้มั๊ยครับ

เวลาที่ต้องเข้าประชุมกับคนเก่ง ๆ จะรู้สึกเครียด ตื่นเต้น พอถึงเวลานัดจะรู้สึกมวนท้อง ใจเต้นแรงจนกลัวคนข้าง ๆ จะไต่ถาม มือไม่เย็น หูอื้อ ฟังเขาพูดกันไปครึ่งทางแล้วก็ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะแสดงความคิดเห็น ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการคิด คิด คิด แล้วก็คิด พยายามค้นหาคำตอบที่เหมาะสม ๆ เพราะไม่อยากปล่อยให้บางทีพอรวบรวมความกล้าได้แล้ว เส้นเสียงดันไม่เป็นใจเนื่องจากเกร็งจัด พูดอะไรก็ฟังดูอู้อี้สั้นเครือไม่ชัดเจนชัดคำเหมือนปกติ

หากคุณไม่มีอาการดังที่ว่านี้เลย ก็ถือว่าคุณเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงและเป็นคนที่โชคดีมาก ๆ ครับ

แต่ผมคิดว่ามีอีกหลายคนที่ยังไม่สามารถขจัดความกลัวลักษณะนี้ออกไปได้ ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจากการที่เราคิดว่าตัวเองไม่เก่งพอ โดยคอยเปรียบเทียบกับคนอื่นตลอดเวลา แล้วก็บอกตัวเองซ้ำ ๆ อยู่อย่างนั้นว่าเราไม่เก่ง ไม่ดี สู้คนอื่นไม่ได้

บางคนบอกผมว่าภาษาก็เป็นอุปสรรคสำคัญเหมือนกัน ถ้าประชุมเป็นภาษาไทยล่ะก็ถึงไหนถึงกัน แต่ถ้าเป็นภาษาอังกฤษปึบ เขาบอกว่าสมองมันจะรู้สึกล้าทันที เพราะนอกจากจะต้องมีไอเดียเสนอที่ประชุมแล้วยังจะต้องนั่งคิดว่าจะพูดออกไปอย่างไรเป็นภาษาอังกฤษ แล้วยิ่งถ้าในห้องมีแต่คนพูดภาษาอังกฤษกันไฟแลบทั้งนั้น อาการเกร็งจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นไปอีก

นี่ไม่ได้พูดเล่นนะครับ

ผมเคยเห็นคนมีอาการแบบนี้มาแล้ว แต่ผมก็เคยเห็นคนที่ไม่เอาปัญหาเหล่านี้มาทำให้ตัวเองเสียกำลังใจหรือความมั่นใจเช่นกัน ผมว่าทั้งหลายทั้งปวงนี้ มันขึ้นอยู่กับใจเราเองมากกว่า ถ้าเราบอกตัวเองว่าเราไม่ได้กำลังแข่งกับใคร ไม่ได้กำลังประกวดโต้วาที หรือไม่ได้ต้องการแสดงความเก่งกาจฉลาดล้ำกว่าใคร ๆ เราก็คงจะไม่รู้สึกกดดัน

วิธีที่ดีที่สุดคือ อย่าพยายามเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่นครับ

ผมเชื่อมาในโลกนี้ไม่มีใครเพอร์เฟกต์ ทุกคนต้องมีทั้งข้อดีและข้อเสียกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอย่ามองตัวเองด้อยค่ากว่าใครเพียงเพราะเขาอาจพูดเก่งกว่า ฉลาดกว่า หรือมีทักษะด้านภาษาดีกว่า

บางคนทีพูดภาษาอังกฤษไม่ได้แต่สามารถสื่อความได้ครบถ้วนและมีประเด็นก็เป็นคนที่ได้รับความนับถือจากที่ประชุมเช่นกัน เพราะฉะนั้น หากเรามั่นใจก็แชร์ความคิดเห็นไปตรง ๆ เลยครับ ไม่ต้องเกรงกลัวหรือเกรงใจกลัวว่าจะพูดอะไรที่ฟังดูไม่ฉลาดออกมา เพราะไม่มีใครรู้ไปหมดทุกเรื่อง และไม่มีอะไรผิดอะไรถูกอยู่แล้ว ในเมื่อทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับประสบการณ์และมุมมองของแต่ละคน

นอกจากนี้ ผมว่าอาการกลัวคนฉลาดนี้น่าจะหายขาดได้หากเรามองเขาเป็นครูมากกว่าเป็นคู่แข่ง

ถ้าเรานับถือว่าเขาฉลาดกว่าหรือเก่งกว่าในบางเรื่อง เราก็น่าจะลองศึกษาดูว่าเขาทำอย่างไรถึงมาจุดนี้ได้ การอยู่ใกล้คนฉลาดน่าจะเป็นโอกาสให้เราได้พัฒนาตัวเองมากกว่าจะทำให้ตัวเองท้อถอยนะครับ ระหว่างการประชุมหรือการร่วมงานกับคนเหล่านี้ เราน่าจะได้เรียนรู้วิธีคิดของเขา หากไม่เข้าใจหรือไม่รู้อะไร ก็น่าจะเป็นโอกาสถามไปเลย เพราะคำถามบางคำถามที่อาจฟังดูง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ก็สามารถจุดประกายให้บรรดาผู้รู้ทั้งหลายหันมาขบคิดได้เหมือนกัน

หวังว่าที่เล่ามานี้จะช่วยให้หลายคนรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการประชุมครั้งต่อไป จำไว้ว่าอย่างหนึ่งว่า อย่าให้ความกลัวที่เราสร้างขึ้นมามีผลให้เราสูญเสียความเคารพในตัวเองนะครับ.